

методу є зниження ймовірності понесення збитків та недоотримання доходів (прибутку) суб'єктом господарювання, а недоліком – висока його вартість.

Відмова від ризикових проектів дозволяє підприємству управляти ризиками у власній фінансово-господарській діяльності. Ключовою перевагою тут є зменшення ризиків, а недоліком – недоотримання доходів (прибутку).

Дослідження фінансово-господарської діяльності вітчизняних агрохолдингів дозволяє стверджувати, що вони надають перевагу диверсифікації збуту і постачань, розподілу відповідальності між учасниками та відмові від ризикових проектів, що є недостатнім у сучасних умовах функціонування світової та національної економік та потребує оптимізації на основі наукових розробок.

Література:

1. Фінансові результати підприємств до оподаткування за видами економічної діяльності у 2011 – 2015 роках. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. Земельний фонд агрохолдингів України. Український клуб аграрного бізнесу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ucab.ua/ua/lobiyuvannya/analitika>.
3. Найбільші агрохолдинги України. 2016 рік. Український клуб аграрного бізнесу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ucab.ua/ua/lobiyuvannya/analitika>.
4. Ведение аграрного бизнеса в Украине. 2016 год. Ассоциация украинского клуба аграрного бизнеса. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ucab.ua/ua/lobiyuvannya/analitika>.
5. Сусіденко О. В. Формування системи забезпечення фінансової безпеки підприємства: дис. ... кандидата екон. наук: 08.00.04 / Олексій Валентинович Сусіденко. – Хмельницький, 2015. – 220 с.

Драч О.В.

ст. гр. МЕ-15,

Глевацька Н.М.,

к.е.н., доц., доцент кафедри економіки,

менеджменту та комерційної діяльності

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УКРАЇНІ

За прогнозами ООН до 2050 року чисельність населення на нашій планеті досягне 9 мільярдів осіб, а потреби у харчових продуктах зростуть вдвічі [1]. Дане передбачення дає Україні впевненість, що сільське господарство ще довгий час буде актуальною галуззю, одним з перспективних напрямків розвитку економіки нашої держави.

Разом з цим сільське господарство України потребує значного осучаснення, впровадження інновацій. За різними оцінками частка впровадження високих технологій в агросекторі становить 5-10% на підприємствах нашої держави або 10-12% від показників світових лідерів [2].

Згідно [3] основними причинами, які спричинили відставання України є:

- зайва консервативність, закритість до інновацій вітчизняних фермерів;
- нестабільна економіка – політична ситуація в країні;
- відсутність дієвої програми підтримки національного виробника державою.

В агросекторі України найбільш розповсюдженими є такі інновації:

- використання дронів на полях, що здатні сканувати ґрунт, контролювати врожайність весь сезон. Користуватися такими дронами можна і вітчизняного виробництва. Українські екземпляри є одними з найпотужніших та експортуються за кордон;

- лабораторні дослідження ґрунту для отримання інформації про біохімічний склад. Це дозволяє контролювати вміст добрив та хімічних елементів, що призводить до зменшення витрат та підвищення врожайності;

- використання систем точного землеробства. Використання супутникових навігаційних систем для точного визначення географічних координат окремих ділянок поля, визначення дозованого внесення технологічних матеріалів: насіння, мінеральних добрив та засобів захисту. Основне завдання системи точного землеробства - покращення використання генетичного потенціалу рослин, раціональної експлуатації техніки. До таких систем можна віднести Global Positioning System (GPS), "Rapid Eye", CORINE Land Cover (Coordination of Information on the Environment). Також в УААН розроблено концепцію науково-технічної програми "Моніторинг агроресурсів та прогнозування їх стану з використанням даних дистанційного зондування "Агрокосмос", виконання якої стане сприяє координації космічних науковотехнічних робіт в аграрній сфері та створення державної інформаційної системи моніторингу ресурсів [4; 5];

- використання датчиків для моніторингу повітря та ґрунту. Це дає можливість слідкувати за станом господарства в реальному часі та вчасно реагувати на відхилення, негативні явища та чинники;

- застосування сучасних технологій мінімального обробітку ґрунту й точного землеробства, а саме: 1. "Mini-till", яка передбачає мінімізацію технікотехнологічного впливу на ґрунт під час його обробітку, що підвищує економічну ефективність й екологічність процесу вирощування сільськогосподарських культур за рахунок зниження погодно-кліматичного впливу, суттєвого зменшення рівня витрат палива, добрив, засобів захисту рослин, скорочення використання сільськогосподарської техніки, зростання врожайності, оптимізації сівозмін, покращення стану природного середовища тощо [6]. 2. "No-till" або "Zero-till" (технологія нульового обробітку) як спосіб обробітку ґрунту, що не пропонує механічних рішень для усунення ущільнень на глибині 30–35 см. Вона є ідеальною системою обробітку ґрунту для захисту поверхні від ерозії [7]. 3. "Strip-till" (смуговий обробіток ґрунту) – це система раціонального природокористування, за якої відбувається мінімальна обробка ґрунту. Вона поєднує в собі переваги звичайної обробки ґрунту, такі як просушку ґрунту і прогрів, із можливістю їх захисту при ріллі завдяки тому, що зачіпається лише та ділянка ґрунту, в яку закладається рядок насіння. Також ця технологія дає змогу успішно проводити підкорінне підживлення рослин із застосуванням як натуральних, так і органічних добрив при використанні відповідної техніки [8];

- створення умов для стабільного управління станом ґрунтів. У цьому аспекті провідна роль належить зрошенню та осушенню земель, використання яких мінімізують залежність сільськогосподарського виробництва від умов природного вологозабезпечення. Нині існує п'ять типів систем мікрозрошення, а саме: канално-міжрядні, кругові, краплинні, барабанні та лінійні [4].

Ці та інші нововведення допоможуть конкурувати Україні на міжнародному ринку сільськогосподарської продукції та крокувати в ногу з часом в питаннях розвитку в агросекторі.

Наукові дослідження потребують щорічного масштабного фінансування і всебічної державної підтримки, оскільки від цього залежить науковий рівень та якість

новацій, що надзвичайно важливо в умовах поширення на українському ринку науково-технічної продукції конкурентоспроможних іноземних техніки й технологій, які за своїми техніко-економічними параметрами не поступаються, а часом і перевершують вітчизняні аналоги. Особливо це стосується імпорту сільськогосподарської техніки, насіння іноземних сортів культур рослин і засобів захисту рослин. Фінансова підтримка інноваційної діяльності необхідна також на інших етапах інноваційного процесу, оскільки стимулювання впровадження має забезпечити попит на вітчизняні наукові розробки [9].

Розвиток інноваційної діяльності в сільському господарстві України – важливий напрям по нарощуванню конкурентних переваг, оскільки аграрна галузь економічно розвинутих країн поступово перетворюється в наукомістку галузь виробництва.

Література:

1. «Система точного землеробства». Посібник. Циганенко М.О. – Х.: ХНТУСГ, 2015. – 80 с.
2. AGROREVIEW: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agroreview.com/ru/news/nykalnyj-ukraynskyj-dron-mozhet-osmotret-100-ha-polya-za-chas>
3. Dron Geek: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://drongeek.ru/novichkam/chto-takoe-dron>.
4. Інноваційні трансформації аграрного сектора економіки : [монографія] / [О. В. Шубравська, Л. В. Молдован, Б. Й. Пасхавер та ін.] ; за ред. д-ра екон. наук О. В. Шубравської ; НАН України, Ін-т екон. та прогнозів. – К., 2012. – 496 с.
5. Крачок Л. І. Новітні технології в сільському господарстві: проблеми і перспективи впровадження / Л. І. Крачок // Сталий розвиток економіки. Міжнародний науково-виробничий журнал. – 2013. – № 3.
6. Отвальний плуг, Mini-Till, No-Till. Плюсы и минусы трех технологий – какая технология перспективней? [Электронный ресурс] // Журнал "Зерно". – Режим доступа: <http://agro.upes.ua/articles/detail.php?ID=7507>.
7. Петров В. М. Технічне забезпечення інноваційних технологій у рослинництві / В. М. Петров // Економіка АПК. – 2013. – № 2. – С. 100.
8. Система нульового обробітку землі [Електронний ресурс] // Вікіпедія : [сайт]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%BC%D0%BB%D1%96>.
9. StudFiles: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://studfiles.net/preview/5461658/page:3/>

